

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol. 14, No. 2, 2019. Article ID: OJED-14-02-037
Article Info: Received 3 May, 2019; Revised 2 August, 2019; Accepted 30 August, 2019

OJED
An Online Journal
of Education
www.tci-thaijo.org/index.php/OJED

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ
THE CURRENT AND DESIRABLE STATES OF TEACHERS
IN BODINDECHA (SING SINGHASENI) SCHOOL
BASED ON THE CONCEPT OF RESPONSE TO INTERVENTION

นางสาว ลลิตา ทิพย์ประชาบาล *

Lalita Thipphrachaban

อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ **

Penvara Xupravati, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ เกี่ยวกับการพัฒนาครูและการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ประชากรในการวิจัยมีจำนวน 225 คน มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 142 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของเครจซี่และมอร์แกน ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ และครูผู้สอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน มีข้อคำถาม 25 ข้อ ได้คะแนนเฉลี่ย 0.787 และความเชื่อมั่นของครอนบาค ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.960 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สภาพปัจจุบันของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.468$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 3.684$) ด้านความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($M = 3.348$) สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.374$) โดยผู้บริหารและครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ได้ให้ความสำคัญกับด้านความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมากที่สุด ($M = 4.488$) ด้านความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือต่ำที่สุด ($M = 4.284$)

*นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*Graduate Student of Education Administration Division, Department of Educational Policy Management, and Leadership,
Faculty of Education, Chulalongkorn University

E-mail Address: lalita.th2509@gmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**Lecturer of Education Administration Division, Department of Educational Policy Management, and Leadership,
Faculty of Education, Chulalongkorn University

E-mail Address: penvara.x@chula.ac.th

ISSN1905-4491

Abstract

This quantitative research aims to study the current, desirable states and needs analysis of teachers in Bodindecha (Sing Singhaseni) School based on the concept of Response to Intervention. The scope of research consists of teacher development and response to Intervention. The population of the study is 225 educational personnel with 142 samples using formulae calculated from Krajcie and Morgan. The samples include the Director of the School, Deputy Director and Teachers with data collected by using a questionnaire. Three experts investigated the quality of the questionnaire by finding content validity (IOC). Each questionnaire consisted of 25 questions with an average score of 0.787 and Cronbach's alpha equal to 0.960. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation.

For the current teachers at Bodindecha School (Sing Singhaseni), based on the concept of Response to Intervention, it was found that the overall level was at a moderate level ($M = 3.468$). The content knowledge was the highest ($M = 3.684$). The knowledge and understanding for Response to Intervention was the lowest ($M = 3.348$). The overall desirable state was at a high level ($M = 4.374$) for the administrators and teachers of Bodindecha (Sing Singhaseni) School and this is important to the content knowledge of the lesson content based most on the concept of Response to Intervention ($M = 4.488$). The knowledge and understanding for Response to Intervention was the lowest ($M = 4.284$).

คำสำคัญ: การตอบสนองต่อการช่วยเหลือ / สภาพปัจจุบัน / สภาพที่พึงประสงค์

KEYWORDS: RESPONSE TO INTERVENTION / CURRENT STATE / DESIRABLE STATE.

บทนำ

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โรงเรียนมีนักเรียนที่เข้ารับการศึกษาคือในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย จำนวนทั้งสิ้น 4,529 คน (ข้อมูลปีการศึกษา 2561) และแม้ว่าจะมีครูผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติ การสอนเป็นจำนวนมาก แต่ก็ไม่สามารถจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (Special needs) และเป็นความบกพร่องที่เห็น ได้ชัด (Visible Disability) เข้ามาเรียนในโรงเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ และพบว่ามึนักเรียนบางส่วนที่มี ความบกพร่องที่ไม่เห็นเด่นชัด (Invisible Disability) อีกด้วย

นักเรียนที่มีความบกพร่องที่ไม่เห็นเด่นชัดที่เข้ารับการศึกษานในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จะต้องได้รับการช่วยเหลือและจัดการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 แต่โรงเรียน ไม่มีครูการศึกษาพิเศษและนักจิตวิทยาการศึกษา ขาดระบบในการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ขาดการพัฒนาครูเพื่อเตรียมพร้อมในการจัดการศึกษาที่เหมาะสม เมื่อไม่ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับ ความต้องการพิเศษของตนเอง ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยมีนักเรียนบางส่วนที่ศึกษาใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแต่ยังไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ตามปกติ เนื่องด้วยความบกพร่องในการเรียนรู้ (ผดุง อารยะวิญญู, 2544) นักเรียนบางส่วนใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของ ตนเองได้ ขว้างปาสิ่งของและทำร้ายร่างกาย เนื่องด้วยความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ และบางส่วน ที่ไม่สามารถนั่งเรียนได้ตามปกติ ต้องเคลื่อนไหวร่างกายตลอดเวลา เนื่องด้วยอาการสมาธิสั้น

พฤติกรรมเหล่านี้ ยังส่งผลต่อการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนทั้งโรงเรียนด้วย สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ จุฬามาต จันทรศรีสุต (2560) ที่พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีมากที่สุดในโรงเรียน ทั่วไป คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ครูที่สอนในโรงเรียนปกติทั่วไปจึงควร ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งปัญหาที่เจอ คือ ครูการศึกษาพิเศษมีน้อยและขาดความร่วมมือระหว่างครูที่สอนในโรงเรียน (สมเกตุ อุทธโยธา, 2560) รวมถึงผู้บริหารและครูยังขาดความรู้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ณัชร ศุภสมุทร์, สจิตรา สุขเกษม, ปัทมา พนมวัน ณ อยุธยา, พรณทิพา สุกใส และพัชรา วงศ์พรชัย, 2557) ส่งผลให้ ขาดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ในประเทศสหรัฐอเมริกามีการนำระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (RTI) มาใช้ในการจัด การศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา (ชนิศา ตันติเฉลิม, 2560) เพื่อนำไปแก้ปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัญหาพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้การช่วยเหลือผู้เรียนที่มี ภาวะเสี่ยงด้วยการประเมินและให้การช่วยเหลือเป็นรายบุคคล ส่วนในประเทศไทยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ นำหลักการตอบสนองต่อความช่วยเหลือมาใช้กับผู้เรียน คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดตั้งโครงการ “โรงเรียนต้นแบบเรียนรวม” แล้วจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ ครูที่ เลี้ยง และศึกษานิเทศก์ ในหัวข้อการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (RTI) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความต้องการ พิเศษเข้าถึงกระบวนการเรียนการสอนและบริการทางการศึกษาได้มากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน [สพฐ], 2557) โดยปัจจุบันพบว่ามีผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอยู่ในระบบเรียนรวมถึง 390,247 คน (สพฐ, 2557)

ผลการดำเนินงานพบว่าบุคลากรที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ยังขาด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและองค์ประกอบของ RTI มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่าการตอบสนองต่อ การช่วยเหลือ (RTI) คือการคัดกรองผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เท่านั้น (ชนิศา ตันติเฉลิม, 2560) ส่งผลให้ผู้เรียนที่อยู่ในภาวะเสี่ยง ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ส่งผลต่อปัญหาการเรียนและพฤติกรรม (จุฬามาต จันทรศรีสุต, 2560) เนื่องจากผู้บริหารและครูไม่เข้าใจระบบ บางส่วนไม่ให้ความร่วมมือ

การคัดกรองแยกนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือแล้วตามลำดับ เพื่อให้ครูทราบความสามารถและ พฤติกรรมของเด็กในการเรียนรู้ แล้วนำมาพัฒนาความรู้และทักษะต่าง ๆ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น (อัญชลี สารรัตน์, 2557) ดังนั้นผู้บริหารและครูจึงควรสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัด การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มาใช้ในการพัฒนานักเรียนกลุ่มดังกล่าว เป็นการวางแผนทางการ จัดการศึกษาในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีความชัดเจนของระบบการประสานความร่วมมือระหว่าง ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน ตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษเป็นรายบุคคล

ด้วยเหตุผลข้างต้น งานวิจัยชิ้นนี้จึงต้องการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครู โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (RTI) เพื่อให้ผู้บริหารและ บุคลากรได้มีข้อมูลในการพัฒนาครูในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรายละเอียดดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

การตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (National Joint Committee on Learning Disabilities [NJCLD], 2005; Allsopp, Farmer, & Hoppey, 2016) หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาที่ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียน เพื่อหาทางพัฒนานักเรียนผ่านกระบวนการประเมิน การสอน และการช่วยเหลือเป็นรายบุคคล โดยครูผู้สอนต้องมีความรู้ในระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ดังนี้

1. **ความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ** หมายถึง ครูมีความรู้ ความเข้าใจแนวคิด และรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในกระบวนการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ สามารถจัดลำดับ และมีเจตคติที่ดีในการให้การช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละระดับความต้องการการช่วยเหลือของนักเรียน

2. **การประเมินผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูลทั้งด้านวิชาการและพฤติกรรม** หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการประเมินนักเรียนหลากหลายวิธีการ การเก็บข้อมูลทั้งด้านวิชาการและพฤติกรรม และใช้ข้อมูลที่ได้รับมา และคัดกรองนักเรียน จากการประเมินในตัดสินใจให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

3. **ความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน** หมายถึง ความรู้เนื้อหาในวิชาเรียนที่ครูสอน ในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนแต่ละระดับ

4. **วิธีการสอนและทักษะการสอน** หมายถึง ความรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลาย และทักษะการสอนที่มีประสิทธิภาพ เช่น มีการจัดเตรียมเนื้อหา และสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน เพื่อให้การช่วยเหลือผู้เรียนในแต่ละระดับการช่วยเหลือ

5. **การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน** หมายถึง ทักษะของครูในการสร้างความสัมพันธ์ และประสานความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียนในการให้การช่วยเหลือนักเรียน

แนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (NJCLD, 2005; Allsopp, Farmer & Hoppey, 2016)

1. ความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ
2. การประเมินผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูลทั้งด้านวิชาการและพฤติกรรม
3. ความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียน
4. วิธีการสอนและทักษะการสอน
5. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ปีการศึกษา 2561 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 225 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ปีการศึกษา จำนวน 142 คน ตามสูตรการคำนวณของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน อีรุณี เอกะกุล, 2543) ที่ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ มี 2 ชุด ประกอบด้วย ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหาร และชุดที่ 2 สำหรับครู ในแต่ละชุดประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel – response format) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี งานวิจัยและแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรของงานวิจัยในครั้งนี้เพื่อให้ได้กรอบการวิจัย สังเคราะห์ตัวแปรการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ สรุปเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ จากนั้นจึงสร้างเครื่องมือได้แก่แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ แล้วตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน มีข้อคำถาม 25 ข้อ ได้คะแนน IOC เท่ากับ 1 จำนวน 15 ข้อ 0.667 จำนวน 5 ข้อ 0.333 จำนวน 4 ข้อ และ 0 จำนวน 1 ข้อ พิจารณาเลือกข้อคำถามที่ได้คะแนน IOC (Item-Object Congruence) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับเพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.960 สามารถนำแบบสอบถามไปใช้จริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นทำการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 142 ฉบับ ได้รับกลับมาจำนวน 142 ฉบับ เก็บข้อมูลได้ร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยทำการศึกษาจากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จากกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน และครูผู้สอนจำนวน 137 คน รวมทั้งสิ้น 142 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1

ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	สถานภาพ	ผู้บริหาร		ครู	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ				
	1) ชาย	3	60.000	51	37.226
	2) หญิง	2	40.000	86	62.774
2	อายุ				
	1) 20 – 29 ปี	0	0.000	37	27.007
	2) 30 - 39 ปี	0	0.000	63	45.985
	3) 40 – 49 ปี	0	0.000	20	14.599
	4) 50 ปีขึ้นไป	5	100.000	17	12.409
3	ระดับการศึกษาสูงสุด				
	1) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	0	0.000	77	56.204
	2) ปริญญาโท	3	60.000	59	43.066
	3) ปริญญาเอก	2	40.000	1	0.730
4	ตำแหน่งหน้าที่				
	1) ผู้อำนวยการ	1	20.000		
	2) รองผู้อำนวยการ	4	80.000		
5	กลุ่มสาระการเรียนรู้				
	1) ภาษาไทย			19	13.869
	2) คณิตศาสตร์			17	12.409
	3) วิทยาศาสตร์			22	16.058
	4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม			20	14.599
	5) ศิลปะ			12	8.759
	6) การงานอาชีพและเทคโนโลยี			13	9.489
	7) สุขศึกษา และพลศึกษา			12	8.759
	8) ภาษาต่างประเทศ			16	11.679
	9) งานแนะแนว			6	4.380
ข้อ	สถานภาพ	ผู้บริหาร		ครู	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6	ตำแหน่งทางวิชาการ				
	1) ครูอัตราจ้าง			4	2.919
	2) ครูผู้ช่วย			30	21.898
	3) ครูระดับปฏิบัติการ (ค.ศ.1)			53	38.686
	4) ครูชำนาญการ (ค.ศ.2)			35	25.547
	5) ครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ.3)			14	10.219
	6) ครูเชี่ยวชาญ (ค.ศ.4)			1	0.730
	7) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ (ค.ศ.5)			0	0.000

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	สถานภาพ	ผู้บริหาร		ครู	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7	ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)				
	1) น้อยกว่า 2 ปี	3	60.000	30	21.897
	2) 2 – 5 ปี	2	40.000	47	34.307
	3) 6 – 10 ปี	0	0.000	38	27.737
	4) 11 ปีขึ้นไป	0	0.000	22	16.058

จากข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) เพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหาร เป็นเพศชายมากที่สุด (ร้อยละ 60) เพศของครูเป็นเพศหญิงมากที่สุด (ร้อยละ 60) 2) อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารอยู่ในช่วง 50 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 100) ครูอยู่ในช่วง 30-39 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 45.985) 3) ระดับการศึกษาสูงสุด ผู้บริหารอยู่ในระดับปริญญาโทมากที่สุด (ร้อยละ 60) ครูอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 56.204) 4) ตำแหน่งหน้าที่ ผู้บริหารอยู่ในระดับรองผู้อำนวยการมากที่สุด (ร้อยละ 80) 5) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มากที่สุด (ร้อยละ 16.058) 6) ตำแหน่งทางวิชาการ ครูอยู่ในตำแหน่งครูระดับปฏิบัติการ (ค.ศ. 1) มากที่สุด (ร้อยละ 38.686) และ 7) ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ผู้บริหารอยู่ในช่วงน้อยกว่า 2 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 60) ครูอยู่ในช่วงเวลา 2-5 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 34.307)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์จากแบบสอบถามฉบับผู้บริหารและฉบับครูกวมนั้น สามารถสรุปผลได้ ดังตาราง 2

ตาราง 2

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการสนองต่อการช่วยเหลือ

แนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ	สภาพปัจจุบัน (D)			ระดับสภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับที่
	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลผล	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลผล		
1. ความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ	3.348	0.890	ปานกลาง	4.283	0.720	มาก	0.279	2
2. การประเมินผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูลทั้งด้านวิชาการและพฤติกรรมตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ	3.365	0.922	ปานกลาง	4.330	0.714	มาก	0.287	1
3. ความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ	3.684	0.845	มาก	4.488	0.684	มาก	0.218	5

ตาราง 2 (ต่อ)

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการสนองต่อการช่วยเหลือ

แนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ	สภาพปัจจุบัน (D)			ระดับสภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับที่
	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลผล	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลผล		
4. วิธีการสอนและทักษะการสอนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ	3.516	0.801	มาก	4.428	0.702	มาก	0.259	4
5. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ	3.428	0.902	ปานกลาง	4.338	0.730	มาก	0.265	3
รวม	3.468	0.872	ปานกลาง	4.374	0.710	มาก	0.261	-

สภาพปัจจุบันของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ

สภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารและครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ได้ให้ความสำคัญกับด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ

ค่าความต้องการจำเป็นของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มากที่สุดคือ การประเมินผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูลทั้งด้านวิชาการและพฤติกรรมตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (PNI=0.287) และด้านที่มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุดคือ ความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (PNI=0.218)

อภิปรายผล

การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการสนองต่อการช่วยเหลือ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและมีอัตราการแข่งขันสูงในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [สพฐ], 2560) โดยผู้ปกครองให้ความสำคัญกับปัจจัยการบริหารวิชาการ (บุษบา เนกขำ, 2559) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ปกครองตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้บุตรหลานมีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จะนำไปใช้สอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จึงมุ่งเน้นส่งเสริมนักเรียนให้มีความรู้ด้านวิชาการ

ส่งเสริมการแข่งขันทักษะทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ จึงทำให้ครูต้องพัฒนาความรู้ในเนื้อหาบทเรียนอยู่เสมอ ส่งผลให้สภาพปัจจุบันของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือด้านความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

ด้านความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการนำแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมาใช้ในโรงเรียนนั้น ครูจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบและขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่เนื่องจากแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมีความซับซ้อนในด้านกระบวนการดำเนินการ ส่งผลให้ครูต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจนานจึงสามารถนำไปใช้ได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ Dickman, G.E. (2006) ที่ระบุว่าครูต้องใช้เวลาเกินกว่า 1,000 ชั่วโมงเพื่อทำความเข้าใจตำแหน่งหน้าที่ และนโยบาย เพื่อส่งต่อข้อมูลในการให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล จึงเป็นเหตุให้ครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือต่ำที่สุด

2. สภาพที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ผลการวิจัยพบว่าครูมีความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่าทั้งผู้บริหารและครูให้ความสำคัญกับความรู้เนื้อหาที่จะให้สอนนักเรียนเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาครูเก่งครูดีของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (วาสนา มะณีเรือง, จันทร์คม ภูติอริยวัฒน์, ราชนัย บุญธิมา, และจรรวรณ์ พลอยดวงรัตน์, 2559) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะ 5 ประการของครูเก่ง โดยคุณสมบัติที่สำคัญคือ ความสามารถในการสร้าง การพัฒนาหลักสูตร และเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดเน้นสำคัญของการบริหารวิชาการในโรงเรียน รวมถึงการพัฒนาครูสู่ครูมืออาชีพ (ประสิทธิ์ สระทอง, 2561) โดยครูจะต้องพัฒนาตนเองทั้งศาสตร์ความรู้และศิลปะในการสอน รักการเรียนรู้ให้เท่าทันนักเรียน รู้จักการค้นหาคำรู้ใหม่ ๆ มาปรับใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าร่วมสัมมนา การอบรมทางวิชาการอยู่เสมอเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของตนเองที่จะใช้ในการสอน จึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามยังคงให้ความสำคัญในเนื้อหาบทเรียนที่สอนเป็นหลัก เพราะการพัฒนาคุณภาพครูย่อมส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน

ด้านความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลืออยู่ในระดับต่ำที่สุด เกี่ยวเนื่องมาจากสภาพปัจจุบันของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ครูไม่ได้เข้าใจในองค์ประกอบ ขั้นตอน และตำแหน่งหน้าที่ ครูแต่ละคนจึงมีการรับรู้และเข้าใจแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะได้รับความรู้มาจากแหล่งเดียวกันก็อาจจะมีวิธีนำไปใช้ไม่เหมือนกัน ครูแต่ละคนก็แตกต่างกันไปเช่นเดียวกับความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (Gerber, 2003) นอกจากนั้นครูยังกังวลถึงผลกระทบต่อนตนเองหากนำการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ครูกังวลถึงภาระงานที่เพิ่มขึ้น เวลาส่วนตัวจะน้อยลง มากกว่าผลประโยชน์ที่จะเกิดกับนักเรียน (Isbell & Szabo, 2014)

ถึงแม้ว่าสภาพที่พึงประสงค์ด้านความรู้ ความเข้าใจการตอบสนองต่อการช่วยเหลือจะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ผู้วิจัยกลับมองว่าด้านดังกล่าวมีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากหากครูไม่มีความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ไม่รู้ขั้นตอนแนวทางปฏิบัติ ก็ไม่สามารถที่จะนำการตอบสนองต่อการช่วยเหลือไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ Castro, Rodriguez, & Moore (2014) ที่ให้ความสำคัญของครูในระบบการศึกษาแบบปกติว่าครูที่สอนนั้นจะมีหน้าที่ให้การช่วยเหลือนักเรียนใน

การช่วยเหลือระดับ 1, 2 และ 3 ดังนั้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบสนองของครูจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในกระบวนการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ เพื่อให้กระบวนการดังกล่าวประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

3. ความต้องการจำเป็นของครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการประเมินผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูลทั้งด้านวิชาการและพฤติกรรมตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือมีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI = 0.287) เนื่องจากการประเมินผู้เรียนเป็นการเก็บข้อมูลของผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและด้านพฤติกรรม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ครูเข้าใจความรู้ความสามารถของนักเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในกระบวนการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ เช่นเดียวกับ กิ่งฟ้า สินธุวงศ์ (2552) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินนักเรียนตามสภาพจริงด้วยวิธีการประเมินที่หลากหลาย ทั้งการสังเกต การพูดคุย การสนทนา และการทำแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในแต่ละช่วงเวลาที่ผ่านไป แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของการเรียนรู้ ใช้จัดกลุ่มผู้เรียน บ่งชี้ความต้องการในการเรียนรู้ รวมถึงการจัดวิธีการสอนที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1) โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ควรพัฒนาครูด้านความรู้ ความเข้าใจระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ทั้งขั้นตอน รูปแบบ และวิธีการให้การช่วยเหลือ เพื่อให้ครูสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนและเกิดประสิทธิผลกับนักเรียนมากที่สุด

2) ผู้บริหารสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนในการพัฒนาครูตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ โดยมุ่งพัฒนาครูในด้านความรู้จำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนตามระบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาต่อเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ เพื่อให้โรงเรียนได้มีแนวทางในการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการนำแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หากมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ จะช่วยให้ผู้บริหารมีแนวทางการพัฒนาครูได้อย่างเหมาะสม

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กิ่งฟ้า สินธุวงศ์. (2552). การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 6-19.

จุฬามาศ จันทศรีสุต. (2560). การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี, ประเทศไทย. สืบค้นจาก <http://portal5.udru.ac.th/ebook/pdf/upload/18KFNoun5x41o7iu1wJ3.pdf>

ชนิศา ตันติเฉลิม. (2560). การตอบสนองต่อการช่วยเหลือ: หลักการ องค์ประกอบสำคัญ และข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติสำหรับส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในประเทศไทย. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย, 30(2), 187-227.

- ณัฏพร ศุภสมุทร์, สุจิตรา สุขเกษม, ปัทมา พนมวัน ณ อยุธยา, พรณทิพา สุกใส และพัชรา วงศ์พรชัย. (2557). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงสร้างชี้ทางสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. สืบค้นจาก http://rajanukul.go.th/main/_admin/images/downloadlist/D0000151.pdf.
- บุษบา เนกขำ. (2559). ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนโยธินบูรณะ. *วารสาร SDU Res. J*, 12(1), 41-56.
- ประสิทธิ์ สระทอง. (2561). ครูมืออาชีพสู่การเรียนรู้แบบมืออาชีพ. *Veridian E-Journal มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 11(1) 2486-2499.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). *วิธีการสอนเด็กสมาธิสั้น*. กรุงเทพมหานคร: บริษัททำไทย เพรส.
- วาสนา มะณีเรือง, จันทรีศรี ภูติธริวัฒน์, ราชนัย บุญธิมา และจารุวรรณ พลอยดวงรัตน์. (2559). รูปแบบการพัฒนาคู่มือครูของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 30(2), 260-278.
- สมเกตุ อุทธโยธา. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้วิธีการนิเทศแบบพี่เลี้ยง ของเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรในชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 12(1), 226-240.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวทางการพัฒนาโรงเรียนต้นแบบการเรียนรู้รวม (Inclusive Schools)* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *ประกาศรายชื่อโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงในระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2560* [ประกาศ]. กรุงเทพมหานคร.
- อัญชลี สารรัตน์. (2557). การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยรูปแบบการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (Response to intervention). *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 8(1), 1-9.

ภาษาอังกฤษ

- Castro-Villarreal, F., Rodriguez, B. J., & Moore, S. (2014). Teachers' perceptions and attitudes about Response to Intervention (RTI) in their schools: A qualitative analysis. *Teaching and teacher education*, 40, 104-112.
- David H. Allsopp, Jennie L. Farmer & David Hoppey. (2016). Handbook of Response to Intervention: The Science and Practice of Multi-Tiered Systems of Support. *Springer Science+Business Media New York*, 143-163. doi:10.1007/978-1-4899-7568-3
- Dickman, G.E. (2006). *RTI and Reading: Response to Intervention in a Nutshell*. Retrieved from <http://www.readingrockets.org/article/rti-and-reading-response-intervention-nutshell?page=1>

- Michael M. Gerber. (2003). Teachers Are Still the Test: Limitations of Response to Instruction Strategies for Identifying Children with Learning Disabilities. *Journal of learning disabilities*, 38(6), 516–524.
- Isbell, L. J. & Szabo S. (2014). Understanding secondary teachers' concerns about RTI: Purposeful professional communication. *Delta Kappa Gamma Bulletin*, 80(3), 11.
- National Joint Committee on Learning Disabilities. (2005). *Responsiveness to Intervention and Learning Disabilities*. Retrieved from www.asha.org/policy